

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **J. D.**
zastoupena JUDr. Mgr. Marcelem Petráskem, MBA, LL.M., advokátem
Advokátní kanceláře Petrásek & Slepíčka s. r. o.
se sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/81910-918, ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 4. 2019, čj. MPSV-2019/81910-918, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajská pobočka v Hradci Králové, Kontaktní pracoviště Vrchlabí ze dne 19. 7. 2018, čj. 159549/18/TU, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobkyně o dávku pro osoby se zdravotním

postižením - příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla zamítá, a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se potvrzuje.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný ocitoval relevantní právní úpravu příspěvku na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla, závěry rozhodnutí správního orgánu prvního stupně učiněné na podkladě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov (dále také jen „OSSZ“) ze dne 5. 6. 2018, podle kterého žalobkyně není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/1991 Sb.“). U žalobkyně se totiž nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodu 1 písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v části I. bodu 4 písm. b) téže přílohy. Dále žalovaný odkázal na v rámci odvolacího řízení vypracovaný posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen „posudková komise“) ze dne 4. 4. 2019, která přezkoumala posudkový závěr OSSZ Trutnov ze dne 5. 6. 2018, potvrdila jeho správnost a po zvážení všech skutečností konstatovala, že u žalobkyně se nenachází takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria odůvodňující poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla. Z těchto důvodů žalovaný neshledal v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žádné pochybení a jako správné je potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně včas podanou žalobou, v níž namítala, že je nezákonné a dále, že je založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, resp. že z tohoto skutkového stavu byly vyvozeny nesprávné závěry. Předně namítla, že posouzení jejího zdravotního stavu proběhlo bez její přítomnosti a že žalovaný nepřihlédl k dřívějšímu posouzení jejího zdravotního stavu, ke kterému došlo v době, kdy měla trvalý pobyt v Kostelci nad Labem, a které se vztahovalo k jejím žádostem o přiznání příspěvku na péči a průkazu osoby se zdravotním postižením, a že tyto správní spisy k důkazu žalovaný nepřipojil s odůvodněním, že kritéria pro posuzování nároku na uvedené dávky jsou odlišná od kritérií pro posuzování nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla. Má za to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neobstojí, neboť postup žalovaného, který se v podstatě omezil jen na tvrzení, že žalobkyně stanovená posudková kritéria nesplňuje, a na citaci příslušných právních předpisů, rozhodně nelze označit za vyhovující požadavkům kladeným na obsah odůvodnění správního rozhodnutí (k tomu odkázala např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 71/2008 ze dne 23. 7. 2009 nebo rozhodnutí téhož soudu sp. zn. 9 As 66/2009 ze dne 24. 6. 2010).
4. Žalobkyně je nadále přesvědčena o tom, že trpí takovým zdravotním postižením, pro něž by jí měl být daný příspěvek poskytnut [v jejím případě se patrně jedná o některé ze zdravotních postižení uvedených pod písm. f) nebo g) v části I. bod 1 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.], a domnívá se, že žalovaný porušil svou povinnost zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a vycházet přitom z potřebných podkladů pro rozhodnutí (viz především § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů), a dále že tyto zákonné předpoklady budou v tomto případě naplněny teprve tehdy, když

bude její zdravotní stav znovu a objektivně posouzen, a to buď posudkem jiné PK MPSV nebo posudkem soudem ustanoveného soudního znalce z oboru zdravotnictví.

5. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, které mu předcházelo, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zopakoval průběh předcházejícího správního řízení. K odvolacím námitkám žalobkyně proti rozhodnutí úřadu práce v nichž namítala, že trpí vertebrogenním postižením páteře, postižením ramenních, kyčelních a kolenních kloubů, je odkázána na invalidní vozík a má přiznán průkaz ZTP, žalovaný uvedl, že pro účely odvolacího řízení si vyžádal posudek posudkové komise (ze dne 4. 4. 2019), který potvrdil správnost prvoinstančního rozhodnutí. K žalobním námitkám ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu sdělil, že žalobkyně neuvedla konkrétně, co ze skutkového stavu, resp. jejího zdravotního stavu zůstalo nezjištěno. Uvedl, že posudková komise vycházela z kompletní zdravotní dokumentace, další lékařské zprávy předloženy nebyly. Konstatoval, že judikatura připouští posouzení zdravotního stavu bez vyšetření posuzované osoby toliko na základě zdravotní dokumentace, je-li zdravotní stav komplexně znám, což v posuzovaném případě bylo splněno. U žalobkyně byla posuzována tíže postižení pohybového aparátu, zejména postižení páteře a nosných kloubů, přičemž zdravotní dokumentace obsahovala konkrétní údaje o hybnosti kloubů i závažnosti postižení páteře. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutková zjištění a posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání, z něhož se žalovaný předem omluvil.
8. V přezkumném řízení soud provedl důkaz obsahem předložených správních spisů obou stupňů, z nichž ověřil následující rozhodné skutečnosti:
 - 1) Řízení ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla bylo zahájeno podáním žádosti ze dne 30. 4. 2018.
 - 2) Posudkový lékař OSSZ Trutnov při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve svém posudku ze dne 5. 6. 2018 vycházel ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře – MUDr. K. Z., Vrchlabí ze dne 30. 5. 2018 a dalších odborných lékařských nálezů (v posudku citovaných, aktuálně z roku 2018). Při posouzení zdravotního stavu u žalobkyně zjistil tato zdravotní postižení: polymorbidita s postižením mobility, rozvojem imobilizačního syndromu a závislostí na invalidním vozíku, polytopní vertebrogenní algický syndrom (VAS) - stav po kompresi těla L2, vertebroplastice těla TH12, L4 pro kompresivní zlomeniny (2016), ICHS, chronické srdeční selhávání s EF LK 35% - NYHA II-III, stav po plastice mitrální chlopně, CHOPN II. stupně, spirometrie s lehkou obstrukční ventilační poruchou s lehce omezenou VC, chronická glomerulonefritida, CHRI, metabolický syndrom a diabetes mellitus II. typu na PAD, obezita s BMI 37,5 jako významně nepříznivý faktor souběhu onemocnění, revmatoidní seropozitivní artritida od roku 2002 t.č. na MTX s progresí, coxartóza bilat, vleklá

úzkostně depresivní porucha. Posudkový lékař uvedl, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominujícím omezením schopnosti mobility, v současnosti se zhoršením až do imobilizačního syndromu se závislostí na invalidním vozíku, kde rozhodujícím podkladem je postižení páteře pro těžké degenerativní změny s progresí bolestí při stavu po uvedených zákrocích (viz výše) a souběh dalších popsanych zdravotních postižení. Po zhodnocení všech rozhodných skutečností dospěl k závěru, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k cit. zákonu.

3) Správní orgán prvního stupně na podkladě výše uvedeného posouzení vydal dne 19. 7. 2018 rozhodnutí čj. 159549/18/TU, kterým zamítl žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla.

4) Odvolací orgán (žalovaný) žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V odůvodnění odkázal na posudek posudkové komise MPSV ze dne 4. 4. 2019, která dospěla k závěru, že v případě žalobkyně nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I. této přílohy. Nejde o osobu, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Tento stav byl i k datu 30. 4. 2018. Posudková komise uvedla rozhodující zdravotní postižení žalobkyně a lékařské podklady, z nichž vycházela (viz strana 2 napadeného rozhodnutí). Jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně, která nebyla k jednání zvána, neboť posudková komise shledala podkladovou dokumentaci za dostatečnou k projednání v nepřítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru. V posudkovém zhodnocení uvedla, že žalobkyně je věku 67 let, má revmatické zánětlivé postižení kloubů RF a ACPA seropozitivní (od roku 2002), středně-vysoce aktivní (VAS 60 EGH 5 CDAI=20 DAS28=4,9) a degenerativní změny kyčelních kloubů III. stupně, je schopna samostatné chůze. Ostatní zdravotní postižení označila za posudkově méně významná při hodnocení posudkových kritérií ve věci přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku-pořízení motorového vozidla. Posudková komise uvedla, že žalobkyně nemá těžké postižení hybnosti dolních končetin ve smyslu jejich amputačních ztrát nebo funkčních ztrát, nemá funkční ztrátu horní a dolní končetiny na podkladě obrny nebo těžkého ochrnutí, ztuhnutí kyčelních nebo kolenních kloubů dolních končetin nebo jejich těžké kontraktury, nemá ztuhnutí všech úseků páteře se ztuhnutím dvou nosných kloubů dolních končetin, nemá těžké funkční postižení alespoň tří funkčních celků pohybového ústrojí, ani vzrůst 120 cm s deformitami končetin a hrudníku ani nemá anatomickou ztrátu dolní končetiny ve stehně nebo kyčelním kloubu a má přiměřené duševní schopnosti. Z uvedených důvodů nemá uváděná tíže postižení hybnosti končetin oporu v odborných lékařských nálezech.

9. Při jednání soudu pověřená zástupkyně žalobkyně setrvala na žalobě a návrzích, které v souladu s písemnou žalobou přednesla. K důkazu navrhla vypracování posudku jiné

posudkové komise MPSV nebo znaleckého posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru zdravotnictví.

10. Soud s odkazem na ust. § 52 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že navržené důkazy nebudou provedeny. Svůj postup zdůvodnil zásadou procesní ekonomie a nadbytečností, neboť v dosavadním postupu posudkových orgánů soud neshledal žádné závažné rozpory či pochybení, které by měly navržené důkazy odstranit.
11. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu takto zjištěného (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
12. Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů:
13. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla upravuje § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. takto:

(2) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

(4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle části I. bodu 4 této přílohy se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla považují

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Podle části I. bodu 1 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,

- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.
14. Je třeba zdůraznit, že posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. V prvním stupni je oprávněn posuzovat zdravotní stav pojištěnce lékař okresní správy sociálního zabezpečení. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání předmětné dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v níž zasedají lékaři s odbornou atestací z posudkového lékařství. Správní orgány obou stupňů jsou pak jejich odborně medicínskými závěry vázány.
15. Krajský soud po provedeném přezkumném řízení konstatuje, že zdravotní stav žalobkyně pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla byl posouzen oběma výše uvedenými posudkovými orgány v souladu s platnou právní úpravou. Oba vycházely ze zdravotní dokumentace žalobkyně a v době posouzení z aktuálních odborných lékařských nálezů v nich obsažených. Žalobkyně nenamítala, že by některá z rozhodných zpráv pro posouzení jejího zdravotního stavu chyběla, sama žádné další lékařské zprávy, dosud nezhodnocené nepředložila. Žalobkyně v žalobě uplatnila v podstatě stejné námitky jako ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, které posoudil již žalovaný.
16. Soud zdůrazňuje, že při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V projednávané věci byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise ze dne 4. 4. 2019. Na posudek posudkové komise jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je však třeba posuzovat požadavky kladené na tento posudek i v případném soudním přezkumném řízení. Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ze dne 4. 4. 2019 je úplný, neobsahuje žádný vnitřní rozpor, zohledňuje podstatné okolnosti projednávané věci a odpovídá na námitky žalobkyně. Skutečnost, že s jeho závěry žalobkyně nesouhlasí či polemizuje, ještě neznamená, že takový posudek je nesprávný.
17. Zákonná právní úprava zcela jasně konkretizuje a jmenovitě uvádí, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. V příloze zákona č. 329/2011 Sb. uvedený výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla je taxativní, což vyplývá z jeho znění, že „za zdravotní postižení odůvodňující..... se považují“. To znamená, že jiná než tam uvedená zdravotní postižení uznat nelze. Jak soud již uvedl výše, zařazení konkrétního zdravotního postižení do zákonem vymezeného rozsahu, je pak oprávněn učinit pouze

lékař OSSZ a ve druhém stupni posudková komise MPSV, jejich odborně medicínskými závěry je vázán jak správní orgán, tak i soud. Analogie není přípustná. Pokud by tomu tak bylo, zákonodárce by zcela jistě zvolil jinou formulaci, než jak tomu je nyní, např. by umožnil zařadit „i další zdravotní postižení obdobná či srovnatelná s tam uvedenými“ nebo by zvolil formulaci „zejména“ či „například“. Protože však dané vymezení je striktní a zahrnuje jmenovitě pouze 9 specifikací z 12 tam uvedených, není možné takto vymezený rozsah jakkoli rozšiřovat. Uvedený závěr vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, v němž se ve vztahu k § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvádí: *„Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí opodstatňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, motorové vozidlo, je výlučně vada vyjmenovaná v příloze k zákonu. Musí se jednat o postižení shodné, přirovnávání postižení jiných není přípustné“*. Uvedený závěr byl opakovaně potvrzen i Nejvyšším správním soudem (srov. jeho rozsudky ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013 nebo ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016).

18. Úkolem posudkové komise bylo zhodnotit, zda zdravotní postižení žalobkyně představuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí dle zákonodárcem daného taxativního výčtu. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně nemá anatomickou ani funkční ztrátu horních či dolních končetin. Postižení a hybnost kloubů žalobkyně (dle doložené dokumentace) neodpovídá ani v písm. e) uvedené ankylóze obou kyčelních kloubů nebo kolenních kloubů ani podstatnému omezení jejich hybnosti pro těžké kontraktury. Doložené postižení páteře v úseku Th a L neodpovídá v písm. f) uvedenému ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin. Pohybové postižení žalobkyně neodpovídá ani těžké funkční poruše pohyblivosti na základě omezení tří funkčních celků (*tj. trupu, pánve a končetiny – poznámka soudu*) ve smyslu písm. g). Tím posudková komise odpověděla na odvolací (i žalobní) námitku žalobkyně, která se obecně dovolává toho, že *„v jejím případě se patrně jedná o některé ze zdravotních postižení uvedených pod písm. f) nebo g.“* Žalobkyně totiž kromě své domněnky a laického názoru neuvedla žádný přesvědčivý argument či odkaz na konkrétní lékařskou zprávu, která by závěr posudkové komise vyvracela nebo s ním byla v rozporu. Krajský soud má za to, že ačkoli je odůvodnění posudku posudkové komise poněkud stručnější, ještě neznamená, že je nesprávné či nedostatečné. Ostatně posudková komise vysvětlila např. i to, že o tíži funkčního postižení hybnosti končetin nevypovídá např. chůze s pomocí chodítka, o dvou francouzských holích nebo odkázanost na invalidní vozík (i tím argumentuje žalobkyně), neboť uvedené skutečnosti nejsou posudkovým kritériem platným pro přiznání předmětného příspěvku.
19. Za důvodnou soud neshledal ani žalobní námitku, která měla spočívat v pochybení žalovaného tím, že nepřihlédl k dřívějšímu posouzení zdravotního stavu žalobkyně, které se vztahovalo k jejím žádostem o přiznání příspěvku na péči a průkazu osoby se zdravotním postižením, a že tyto správní spisy k důkazu nepřipojil. Krajský soud přisvědčil odůvodnění žalovaného v tom smyslu, že kritéria pro posuzování nároku na uvedené dávky jsou odlišná od kritérií pro posuzování nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla. Uvedené vyplývá z platné právní úpravy. Splnění podmínek pro získání příspěvku na péči či průkazu osoby se zdravotním postižením neznamená automatický nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla, jak se mylně domnívá žalobkyně. Každá z uvedených dávek je upravena samostatným zákonem, který stanoví jasná pravidla a podmínky, jejichž splnění je s nárokem na tu kterou dávku spojeno. Ač společným pojítkem všech citovaných dávek je dlouhodobě

nepříznivý zdravotní stav a jeho posuzování stejnými výše uvedenými posudkovými orgány, zákonná kritéria jsou stanovena způsobem, který nelze srovnávat tak, jak to zjednodušeně činí žalobkyně.

20. Žalobkyni nelze přisvědčit ani v tom, že posudek posudkové komise je nezákonný již jen z toho důvodu, že k jednání posudkové komise nebyla pozvána a nebyla přešetřena. Podle judikatury správních soudů by přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem posudkové komise sice mělo být pravidlem, nicméně uvedená zásada neplatí bezvýjimečně bez náležitého zohlednění konkrétních okolností projednávaného případu a uplatní se tak zejména při odstraňování nejasností a rozporů při posuzování zdravotního stavu jednotlivými posudkovými orgány (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011 - 44, nebo ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013 - 29). Taková situace v nyní posuzované věci nenastala a posudková komise ve svém posudku vysvětlila, že shledala podkladovou dokumentaci za dostatečnou k projednání v nepřítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru.
21. Krajský soud tak své konečné rozhodnutí opírá o shodná zjištění obou posudkových orgánů, zejména pak o posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2019, jehož závěry, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť se v jejím případě nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodu 1 písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k citovanému zákonu, a nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v části I. bodu 4 písm. b) téže přílohy, odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí o nesplnění podmínek pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Soud uzavírá, že neshledal v postupu správních orgánů žádné pochybení. Namítané porušení § 3 správního řádu, tj. nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, žalobkyně kromě absence své účasti při jednání posudkové komise nijak blíže nekonkretizovala. Pochybení soud neshledal ani v případě opatření podkladů pro vydání rozhodnutí a jejich hodnocení (§ 50 správního řádu), oba posudkové orgány pracovaly s kompletní zdravotní dokumentací žalobkyně, která obsahovala pro posouzení aktuální (z roku 2018) a relevantní odborné lékařské nálezy, které žalobkyně nijak nezpochybnila ani nenavrhla jejich doplnění. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správní orgán, který měl ve věci úspěch, přiznání nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 5. března 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně